

[Haste.]

paa den ulige Maaling i de forskellige Lande, vil jeg besvare med et ubetinget Ja. Jeg skal forelægge Ministeren i alt Fald eet Eksempel.

Endelig vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om jeg kunde forstaa Ministerens Udtalelser angaaende Finansiering af Nybygninger paa danske Værfter saaledes, at Ministeren har Sympati for den Tanke, jeg fremsatte, at oprette en mindre Skibhypotekbank, eventuelt i Tilknytning til Kongeriget Danmarks Hypotekbank under lignende Former som Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

Hartvig Frisch: Alle vi, som i Gaar Aftes lyttede til den „Norden“'s Udsendelse, hvor de fire Statsoverhoveder i de nordiske Lande talte, har sikkert faaet det samme stærke Indtryk af, at dette var en Begivenhed, som for alle de 5 Lande, der er de nordiske Lande, vil kunne tænkes at faa vidtrækkende Følger, om ikke politisk, saa dog for disse Staters baade kulturelle og økonomiske Forbindelse. Der var i de Øjeblikke, da disse Ord blev sendt ud gennem Æteren, et Herrens Vejr, en Storm, som vi heldigvis sjældent oplever Magen til. Men det blev egentlig et mærkeligt og passende Akkompagnement netop til de Ord, der blev sagt, for det er vel rigtigt, at denne Udsendelse fik sin særlige Karakter, fordi man i de nordiske Lande overalt føler, at der raser et Uvejr i Europa, og man derfor ligesom rykker tættere sammen. Vi her i Danmark maa erkende, at naar Stormen sætter de store Brændingsbølger mod Kysten, saaledes som det i disse Dage sker, saa er vi det nordiske Land, Bølgerne naar først, og hvor Dæmningen trues mest. Jeg skal derfor ikke nægte, at jeg i den Finanslovdebat, der har været her, med overordentlig Opmærksomhed lyttede, da det ærede Medlem Hr. Schmidt i denne Sal udtalte følgende Ord, som jeg vil bede om Tilladelse til at citere; det ærede Medlem sagde:

„Det er min politiske Overbevisning, at en nærmere Sammenslutning af de nordiske Lande ogsaa paa det politiske Omraade ikke vil hindre, men snarere lette et godt Forhold til Tyskland.“
Jeg vil udtale min Glæde over de Ord, men

jeg vil samtidig ikke afholde mig fra at sige, at vi maa alle være klar over, at den Maade, hvorpaa de nordiske Lande nu i denne Time rykker sammen, tillige er Udtryk for en Sammenslutning om en aandelig Magt, vi er fælles om. Det kom tydeligt frem i de Ord, der lød fra de paagældende Statsoverhoveders Side, hvor man understregede den kulturelle og aandelige, den lovgivningsmæssige Enshed i disse Lande.

Der ligger en Vilje til Fred, en Vilje til Frihed for Folkene bag, ikke en isolerende nordisk Tendens, men om jeg saa maa sige et Stykke Internationalisme, som det ogsaa viser sig ved alle vore Forhandlinger i Genève, hvor de nordiske Stater paa ingen Maade ønsker at afsondre sig fra andre, men derimod altid viser Villighed til paa de principielle Standpunkter, som er Nordens, at drage saa mange andre Stater som muligt ind i de Forhandlinger, vi fører. Derfor vil jeg gerne, idet jeg takker det ærede Medlem Hr. Schmidt for den Udtalelse — jeg synes, den var værdifuld —, sige, at jeg samtidig paa det bestemteste fra et saadant nordisk Synspunkt maa afvise visse bitre og hadske Angreb mod det, som netop er nordisk Styreform og netop er vore Institutioner. Saadanne Angreb paa, hvad der er værdifuldt for os, vil ikke tjene til at fremme det gode Forhold, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Schmidt ønskede, men det er jo desværre saadan, at det netop er Angreb af denne Karakter, vi møder i den nationale Kamp i Sønderjylland, om hvilken jeg bl. a. sagde, at det har vist sig ved sidste Valg, at Socialdemokratiet er Bolværket.

Men ikke blot over for det store Vejr i Europa er Danmark et Land, der staar i Brændingen. Vi maa sige, at hele vor økonomiske Struktur er en saadan, at vi ustandselig trues af den Tids Bølger, som ruller ind over os. Det hænger sammen med den simple Kendsgerning, at vor Landbrugseksport i Forhold til vor Befolkningmængde er saa overvældende, at den samtidig med at skaffe store Rigdomme til vort Land er en stadig Risiko netop i en økonomisk Tidsperiode som den, vi gennemlever. Derfor holder ingen Sammenligninger, hverken med Sverige eller Norge. I intet af disse Lande har man en Landbrugsproduktion, som i Forhold til Befolkningmæng-